

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălăutate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Sibiu, 31 Octombrie, 1884.

E dureros când trebuie să constate omul regres în viața unui stat, și este și mai dureros că regresul se prezintă ca fructul direcțiunii urmărite încă și acum cu un fanatism demn de o cauză mai bună. Și dacă e dureroasă aceasta stare de lucruri, de sute de ori e dureros a constata, că curentul bolnăvicios, după care sunt croite astăzi lucrurile, nu ușor va fi delăturat. Am pornit pe cale alunecoasă cu noțiunile problematice de astăzi și cădem pe nesimțite, și tare ne temem, că voind în cele din urmă a ne întoarce, nu vom mai putea urca stîncă pe care am alunecat.

Noi români cu dreptul facem pretensiunea de a fi considerați de adevrații fii ai acestei patrii, căci noi avem merite duple la acest titlu. Noi ne împlinim datorința de cetățeni ca nime altul și iubim până la fanatism această țară cu toate instituțiile ei, și în schimb în cazul cel mai bun ni se permite a trăi și noi și a suporta greutățile. Atîta face statul pentru noi. Preste aceasta un special merit al nostru este neobosința, cu care lucrăm spre a clarifica pe cei competenți, că rău stăm, pe căi strîmbe umblăm, și că în direcțiunea apucată numai perire aducem asupra statului. Și noi stăruim cu neobosință a repeta acestea și noapte, deși această intimă credință a noastră provoacă ura — și se-o spunem franc, — aproape totdeauna năpăstuierea opiniei publice ungurești asupra noastră.

Fideli programei noastre și deastădată trebuie să zăbovim la struna cea veche: e rău drumul apucat și el ne duce la perire.

Să constatăm faptul.

Sub datul 6 Novembre, 1884. ministrul de culte și instrucțiune publică a trimis la dirigătorii școlare din țeară următorul cercular:

„Mi-a venit la cunoștință, că elevii din gimnaziile ungurești, cari intră în academia orientală din Viena la primirea și progresul lor în acel institut întimpină greutăți, și de multe-ori se fac imposibili chiar din motivul, căci nu cunosc din destul limba germană în vorbă și scris, deși această limbă nu este numai limbă de propunere la cele mai importante obiecte de învățămînt, ci încă mai târziu, după intrarea elevilor în serviciu, ea este primită ca limbă în cele mai multe afaceri diplomatice ale monarhiei. Această greutate există și la primirea în institutele ces. reg. militare. După ce amintitele greutăți nu s'ar putea ivi, dacă s'ar îndeplini în toată estensiunea cele prescrie în planul pentru școalele

noastre medii cu privire la limba germană, și trebuie să presupunem, că între elevii, cari se însușă spre primire în amintitele institute, de multe-ori sunt și de aceia, a căror cunoștință din limba germană este pe un nivel cu mult mai în inferior, de cât măsura statorită de scopul învățămîntului, de aceea spre evitarea acestora, me vîd silit a te provoca pe tit. Dta ca în cercul Dtale de competență, să mijlocești, ca pe deoparte în gimnaziile noastre, special în clasele mai înalte să se promoveze după putință pretinsul progres al limbei germane — chiar și din respect cătră distinsele ei foloase practice; pe de altă parte directorii acelor școale să facă atenți pe elevii care vreau să intre în academia orientală, în institutele militare, sau mai târziu în oficiu politic, comercial de externe, respective serviciu în armata comună, că ei, în propriul lor interes, se-și țină de datorință a pune deosebit pond pe studiul limbei germane.”

Faptul este constatat.

S'au atacat basa instrucțiunii publice îndată după intrarea erei dualistice. Ideia de stat unguresc și maghiarizarea erau problemele, ce era datorate școala a le deslega.

Propaganda s'au pus în mișcare. S'au făcut legi preste legi toate după calapodul signalat. S'au sculat în parlament bărbați competenți, oameni cu minte și inimă, s'au provocat la istorie, la experiența vieții, la pedagogie — n'ar mai fi pomană de pedagogie — la știința din statele civilisate, au apelat la logică, la psihologia popoarelor, și au conjurat pe cei competenți să nu facă din școală schidoală.

Toate au fost în zadar. Curentul sdbitoriu era pus în mișcare, și nime nu se gîndia la potolirea lui. Legile s'au adus, au trecut prin ambele foruri legislative, au obținut sancțiunea monarhului și glasul nostru a amuțit, și el a amuțit la iscălitura împăratului, care sfințește legea, și-i dă respect în ochii românilui.

Fructele acestor încercări tendențioase nu puteau fi altele, de cât celea ce sunt. Știința și cultura au devenit lucruri secundare, și principalul s'au redus la patriotismul modern și maghiarizare. Așa în școalele populare, așa în cele medii, așa în cele superioare.

Din întîmplare școalele medii au atras asupra lor atențiunea lumii, și din întîmplare limba germană ne a dat de astădată de gol.

Cerculariul ministrului de culte și instrucțiune publică este compus în termeni cât se poate de aleși. Cu toată diplomația lui însă totuși două lucruri nu

s'au putut tăinui. Academia orientală pentru școala diplomației și școalele militare au spus lumii, că elevii eșiți din școalele noastre medii nu cunosc limba germană. Din acest motiv ei nu pot fi primiți nici la cariera politică, nici la cea militară.

Eată puțină controlă privitoriu la progresul în școalele noastre! Eată un for superior, care ne dă de gol în fața lumii.

Ce ar veni la iveală, când am avea un for superior, care să controleze întreagă instrucțiunea din statul nostru? Ce s'ar dice oare despre școalele populare, în cari sormanul băiat este torturat cu învățarea limbei maghiare în socoteala dezvoltării sale omnilaterale, ce ar eși la lumină în școalele medii abstracțiune făcînd dela limba germană, ce s'ar desvâli la cele superioare, cari după cum arată cazul cel mai proaspăt sunt atât de grozav coplesite de fanatismul modern?

Avem grea răspundere pentru viitorul patriei noastre și ea este întrecută numai de serioasele îngrijiri, cu cari-l privim. De aceea dîcem și acum după cum am mai dis; rău mergem pe calea apucată.

E curioasă situațiunea în țara noastră. Toate straturile sunt infiltrate de curentul domnitoriu: maghiarizarea. Băieții se chinuesc la filologia maghiară, studenții prin gimnaziile umblă cu pipa'n gură, la universitate face cravaluri și cântă nota lui Kossuth, justiția este a limbei maghiare, administrațiunea vai de ea, și cu toate acestea noi suntem cei cu gura mare.

Éretlen gombák és éretlen gyümölcsök. Așa este: bureți putreți și mere pădurețe. Astăzi vine academia orientală și școalele militare și ne dă bobâr-nac pe sub nas. Dumneșeu știe cine va mai veni mîne și ne va dice: lăsați școala poporală între marginile staverite de știință și nu faceți din ea caricatură.

Se poate ivi cazul — căci în lume toate sunt cu putință — se poate ivi și cazul că oarecineva, îngulerat ca odinioară, se aplice nuiaua la cei cu Kossuth — nota — și printre zidurile universității se resune cunoscutul. „Gott erhalte . . .” și aceasta de bună seamă nu de dragul limbei germane.

Din ședințele delegațiunilor.

Subcomisiunea de rebel a delegațiunei maghiare în ședința ținută în 6 Nov. n. sub presidul lui Josif Szilávy, a finit desbaterea asupra debitului estrordinariu al armatei comune permanente.

FOIȚA.

O ambasadă de amor.

(episod din lumea bucureșteană.)

Pendula arătă oarele 11^{1/4} și Ion Mărinianu dormea încă somnul nevinovaților sub baldachinul de metasă albastră, ce-i procura un fel de recoare lascivă și plăcută.

Fiind-că nu toată lumea e obligată a ști, că cine-i Ion Mărinianu, voi spune cele ce știu despre el.

În societățile înalte ale Bucureștilor e cunoscut pretutindenea sub numele de „don Juan”; erou și galantom în toate cercușările: pe „turf,” cum și la bacara.

Observ în treacăt, că pentru a juca rolul de don Juan Mariniuanu avea toate titlurile. Spiritul și elocința graiului său erau apreciate chiar și de inimiile sei, pe lângă aceste posedea o avere colosală și d'abia număra încă 24—36 ani, va se dîcă era tocmai în cea mai frumoasă etate de bărbat.

Ei bine, precum dis-am deja, Ion Mărinianu dormea la acest moment, când deodată ușa se deschisă cu sgomot și intră un june cu un aer distrus și îngrijat. Mărinianu trădit din somnul dulce voia deja să pronunțe niște injurături, recunoscî însă pe Lăscar Orănescu, amicul său intim.

— Draci și diavoli! ciudate maniere ți-ai luat, iubite Lăscare, de vii și trăzești pe creștini în dîori de dimineață.

Tinărul om se trînti pe un fotoliu apoi dîse cu solemnitate:

— Mi-ai fost promis d'a fi totdeauna în ajutor la afacerile mele de onoare, eată cauza pentru care am venit; de altmintrelea soarele e la zeritul carierii sale, cea ce vrea să dîcă, că e aproape de ameași.

— Vorbește, te rog, vorbește; poate vre-un duel?

— Da, un duel pe viață și moarte: me insor, și de astădată serios...

Ion Mărinianu isbucni într'un hohot:

— Și pentru ce această glumă rea, nenorocitele? Dacă nu me înșel nu sunt 14 zile decînd ai fost dechiarat, că căsătoria nu e decît un armistițiu, și că pentru a avea odihnă omul trebuie să fi luptat...

— Am dîs, precum dîc toți aceia, cari n'au iubit încă cu adevăr; dar acum, ah! acum iubesc nebunește un amor...

— Fatal, epocal, radical... ei bine, lăsăm epitetoele, căci cînd e vorbă de ele cu amorezi nu o gați niciodată. Spune-mi cel puțin e avută aleasa inimei tale?

— Are o rentă anuală de 20 mii lei.

Mărinianu făcu un gest involuntar, apoi dîse cu serioșitate forțată:

Ei bine scumpe amice, eată-me la dispozițiunea ta; spune ordonează ce voiești să fac...

— Ceea ce voiești e foarte simplu. O întîmplare a făcut să cunoști relațiunea mea cu dna Leonescu. Poate acum 'mi-va fi ertat se-ți spun cum am iubit-o, și că poate o iubesc încă... sormană Letiția... Pîn' acum am reușit să-i ascund planul meu de căsătorie, dar peste puțin toate trebuie să-i vină la cunoștință. Dacă numai dîare n'ar mai fi pe lume, vestea fidanțerii mele e răspîndită prin toată capitala... dînsa e o femeie pasionată, de un temperament resbunător, me tem de un scandal...

— Înțeleg. Voiești să me duc la ea, să o conving despre necesitatea pașului, care-l faci; să i spui, că cu toate acestea n'ai încetat ai păstra amorul, ce nu-ți va răpi nime din inimă.

— Da, aceste se i le spui, și încă ceva: că o iubesc, că de mult privești cu gelosie fericirea noastră; o fericire ce n'am meritat niciodată.

— Pretinzi cam mult deodată...

— Nici decît. Prin spiritul teu și făr' să te lingusec, prin avantajele corporale, cari le ai față de mine cred, că nu te va costa osteneală a pleda cu succes în cauza mea. Dar acum te părăsesc scumpe don Juan, căci sunt grăbit. Duhul sânt se-ți lumineze mințile, și se te conducă cu pace

Toate titlurile s'au primit fără nici o modificare. Mai mare discută numai la titlul 11 s'a escat, unde pentru edificarea fortăreței *Przemysl* ca a treia rată este prelininat 1,200,000 fl., ear pentru acoperirea speselor extraordinare pentru fortăreața din Cracovia 1 milion fl. v. a. însă și acest titlu s'a primit nemodificat.

Sedința procsimă s'a ținut Luni, la 10 Nov. n. în care s'a autenticat reportul subcomisiunei.

Subcomisiunea bugetarie a delegațiunei austriace în sedința din 6 Nov. a desbătut creditul ocupațional.

Referintele dr. Mattus, înainte de toate descrie pe scurt bugetul administrațiunei civile a teritoriului ocupat și adresează către ministrul comun de finance următoarele întrebări:

1. In ce stare e edificarea calei ferate Mostar-Metkovitz?

2. Cere desluciri despre eventuala durată a instituțiunei coloniei de delinquenți.

3. Cere desluciri despre faptele hoților, amintite astăvară prin jurnale.

Ministrul comun de finance, Benjamin Kállay răspunde, că de și astfel de hoți s'au ivit și în acest an, totuși acestia s'au putut prinde mai de timpuriu, și nici nu au putut face atâtea deliecte ca în anii trecuți. Față de cestiunea calei ferate Mostar-Metkovitz accentuează, că întreprindătoriul a primit zidirea acestei căli cu datorința de a o găta pe 15 Iunie 1885.

La desbatere au luat parte: principele Windischgrätz, Beer, Dumba, br. Hippoliti, br. Bezeeny și ministrul comun de finance Kállay. Creditul ocupațional s'a votat, asemenea s'a primit bugetul ministrului comun de finance și preliminarul curtei comune supreme de contabilitate.

Subcomisiunea bugetară a delegațiunei austriace în sedința din 6 Nov. n. a aprobat raportul cetit prin referintele br. Hübner asupra bugetului ministeriului de externe, a luat la desbatere speșele ordinare ale armatei comune.

Referintele contele Falkenhayn a adresat către ministrul de resbel mai multe întrebări la cari ministrul de resbel, contele Bylandt-Rheidt de loc a și răspuns, cu ce sedința s'a ridicat, ear desbaterea se va continua în 7 Novembre.

În sedința din 7 Novembre a subcomisiunei de externe a delegațiunei maghiare, ministrul de externe, contele Kálnoky a răspuns la întrebările ce i s'au făcut. Răspunsul a fost mai tot acela, care l'a dat delegațiunei austriace. Ludovic Csernatony a întrebat, că oare adevărat este, că guvernul german și ruseșc ar fi făcut întrebare despre esplicarea adresei maghiare, la ce ministrul de externe a răspuns că nu e adevărat. Contele Iuliu Andrassy la întrebarea lui Szilágyi, că este oare adevărat, că în 1879 s'a propus improtocolarea alianței germane din partea guvernului german, și că aceasta a refusat-o guvernul nostru, dechiăra, că în aceasta privință propunere formală nu s'a făcut. Contele Apponyi nu voiește a lega convențiunea cu societatea Lloyd. Kálnoky dice, că trebuie să se lege din nou convențiune cu aceasta societate, de oare-ce ar fi foarte greu a înfiinta o societate mare.

Subcomisiunea financiară a delegațiunei maghiare în sedința din 7 Nov. n. a verificat reportul referi-

toriu la bugetul de pe anul 1885 a ministrului de externe și a curtei supreme comune de contabilitate. Raportul se va prezenta înaintea delegațiunei în sedința publică de Marți.

Subcomisiunea bugetară a delegațiunei austriace în 7 a l. c. a continuat desbaterea bugetului de resbel ordinariu. Bugetul s'a primit în general. La desbaterea specială pozițiune 1—6 s'au primit fără observare. La pozițiunea 7 Hausner a întrebat, de ce s'a desființat scoala de cadeți din Lemberg, la ce ministrul de resbel, contele Bylandt-Rheidt a răspuns, că este destul o școală de cadeți. După aceste și aseasta pozițiune s'a primit. După ce s'au primit încă pozițiunile 8—15, sedința s'a ridicat.

Delegațiunea maghiară va ține Marți, în 11 l. c. a doua sedința publică. Gătându se până atunci raporturile subcomisiunilor, acele se vor prezenta în această sedință și apoi dându se câte va dăle pentru studiarea lor, se va începe desbaterea meritorie în sedințe publice, așa ca eventual în săptămână următoare delegațiunea și va gata agendele.

„Viitorul“.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Budapesta, 28 Octombrie 1884. Dle Redactor! Pre la noi prin Budapesta tocmai acuma sunt întrunite delegațiunile în sesiune ordinariă. Până acuma s'au lucrat numai în comisii, și atâtea asigurări s'au făcut despre pace, încât mult rischează omul, care ar fi cutezat a afirma, că preste noapte ne vom trezi cu rășboiul în spate.

Să le luați toate în serios dle Redactor, căci a trecut timpul glumelor. Am auzit din gura monarhului că pacea este asigurată, ne-a repetit-o aceasta ministrul Kálnoky în delegațiunile austriace, oa poftorit o în delegațiunile ungurești, așa că noi creșdând în durabilitatea păcei, ne credeam asigurați în pacinica noastră indeletnicire cu știința și cele ale științei.

Însă ce să veți. Alianța austro-ungară poate să fie cât va vrea ea basa acțiunilor noastre interne și externe, ea dispore în fața rigoroasei junime de aici, care ca din ceriu senin dechiară rășboiul societății „Petrui Maior“ și junimei române de aici.

Și este mare zăpăceala în cercurile politice mai înalte ale junimei studioase de aici. Românii dela universitatea din Budapesta fac revoluție, căci ei vreau să sărbătorească amintirea revoluției dela 1784.

Periculum in mora. Cu mic cu mare întreagă ceata băieților s'a pus în mișcare, și a făcut mare gălăgie.

Și cum se nu fac ea gălăgie, căci se simțea trebuința de a se cânta Kossuth-dal. Era a se pune coroanei în evidență că în Ungaria elementele turbulente sunt tocmai viitoarea elită a ei — junimea sumuțată de întreagă presa maghiară.

Se simția trebuința de a arăta casei Habsburg, că la o provocare a lui Kossuth, toată suflarea ungurească va ridica arma spre a rășbuna Világos-ul.

Spre a putea face asemenea demonstrațiune trebuia pretest, și el s'a aflat.

Junimea română dela universitatea din Budapesta entusiasmata de spiritul de asociațiune ca toate popoarele ce tind spre cultură, a decis ca pe

viitoriu barem în toată luna odată, se țină o cină comună, ca astfel să poată conveni mai de aproape românul bănașan cu cel marămurășan, ardelean etc.

Spre acest scop salutar s'a ales o comisiune din sinul junimei, căreia i-se încredințase aceasta afacere.

Comisiunei o singură restricțiune i-s'a pus și anume: seara de convenire să se ficeze într'una din primele 10 zile a lunii, cu un cuvânt cât se poate aproape de prima.

Și aceasta din motivul ca nu cumva junimea — îndepărtându se de prima — se înceapă a suferi de boala pungei și astfel să fie zădărnicită de sine toată încercarea.

Comisiunea ținând cont de această împregiurare, a defipt cât pentru luna aceasta ziua de 7 Novembre n. luând în considerare și împregiurarea, că această zi coincidea cu onomastica multor confrăți de ai noștri și astfel sărbătoarea va fi dublă.

Pregătirile și invitarea — înainte cu 2—3 săptămâni — a decurs în cea mai esemplară ordine și liniște, precum e data românului, fără ca să-i fi plesnit vre-uniua prin minte ca barem în idee să lîmbine de convenirea aceasta colegială, sărbarea aniversării centenariului lui Horia.

Maghiarul însă, din firea sa esaltat, mai pe românește dis: din firea sa sburdalnic, și caută însuși scandalul de compromitere. Și pus odată în mișcare, feritulau Dumneșeu de rațiune. De aci mulțimea scandalurilor și cu ele compromisiunile.

Un păcătos dintre noi din nesocoteala și hăbăncia sa, îl pune amarul seu de comunică unor amici încreduți de ai sei dintre maghiari — printre cari era cu toată afabilitatea primit până aci — proiectata noastră convenire colegială. El însă în nemernicia sa i dă caracterul de convenire politică cu scop de a sărba centenariul Martirilor Horia, Cloșca și Crișan. De unde a supt-o el aceasta, singur nu știe*).

Atâta a trebuit; a mai pune numai uleu pe foc. Scandalul a fost gata.

Ca cu iușimea fulgerului s'a strecurat aceasta greșită informațiune printre junimea universitară maghiară.

Mai vine apoi pressa și pune coroană mistificării prin insinuațiunea, că societatea „Petrui Maior“ arangiază proiectata sărbare.

Se înțelege conducători ai acestei societăți — ceea ce le servește spre onoare — cu precauțiunea cuvenită numai decât au rectificat cauza.

Și pressa maghiară, ne mai putând simula malitia, au publicat cu viuă satisfacțiune pe lângă observarea sa copilărească: „hiszen mi arról már előre meg voltunk győződve“, adică pe românește: noi din capul locului am fost convingși despre aceea, se înțelege despre netemeinicia insinuațiunei. Au fost convingși despre netemeinicia ei, și în iubirea lor de pace, și adevăr totuși au publicat-o. Frumoasă chemare are atunci pressa maghiară. (Cine voiește o poate imita!)

Cu atâta focul nu s'a potolit. Junimea maghiară a continuat cu lățirea faimei mincinoase. Și cu 2 oare înainte de convenirea noastră s'a intrunit în

*) Va fi fost de sigur o glumă nesocotită din partea lui, precum se întâmplă adese între colegi, numai din petulanță; denunțațiune malicioasă, nu presupunem dela un june român. Red.

— Amin! dîse Mărinianu, întindându-și mâna amicului seu. Uitasem însă să te întreb de locuința fostei adorate.

— Calea Victoriei Nr..., și alaltăeri când mi-ai cerut foc era tocmai înaintea casei sale. . . Adio.

Ion Mărinianu rămas singur, se adănci în reflecțiuni.

— Eată în fine un incident destul de supărător, și dîse el; tocmai astăzi voiam să-mi călăresc fugarul nou pe soșea, se mă pregătesc la o disertațiune asupra necesității unui sistem de potcovit, ce voi rosti de seară la „Jokei-Club“.... De altmintrelea lucrul nu e așa de nerentabil precum se pare, căci dacă bine mi aduc aminte dna Leonescu e o blondină adorabilă....

Și Ion Mărinianu, ca un avocat, care ține la reputațiunea sa, se cugeta deja la pledoariul, ce avé să țină înaintea frumoasei necunoscute.

El era dintre acei „desoauvrés“ ai capitalelor civilisate, cari pentru facerea toaletei întrebunțează două oare pe zi. Nu e de lipsă să o mai spunem că de astădată el stătu ceva și mai mult înaintea oglinzii.

Apoi fiind chitit după toate recerințele artei îmbrăcării mai aruncă o privire plină de satisfacțiune, aprinse o țigară și se cobori la stradă cu pași măsurați.

Edificiul indicat de amicul seu era de o arhitectură complicată dar elegantă. Mărinianu intra fără esitare....

— Doamna Leonescu? întrebă el portarul, la a cărui răspuns afirmativ el se urcă pe scări.

După „aerul“ distins, și toată înfășoșarea locuinței el vădu îndată, că se află într'o bună casă. În anticameră un servitor îl întrebă de numele lui apoi revenind pe loc îl rugă să între.

Don Juanul nostru era puținel surprins de a afla în salon două femei în loc de una.

— Doamna mea, dîse el închinindu-se profund, recunosc că visita mea e neîndreptătită, neavând onorul de a ve fi fost prezentat, un eveniment care ve privește și a cărei povestire ar fi o istorie întreagă, m'a silit să fac aceasta.

Doamna streină înțelesă, că aceasta istorie nu se va spune înaintea ei, după niște reflecțiuni profunde asupra timpului și a ploii se recomandă fără să se fi făcut mari forțări de a o reține.

— Ei bine, domnule, dîse juna femeie după ce au rămas singuri, ve ascult. Aveți șansu de a nu fi conturbat în istorisire, căci adeverații vizitatori nu vin decât la 4 oare după reîntoarcerea dela șosea.

— Incep doamna mea, dîse Mărinianu cu gravitate. De sigur ve plac romanurile sau piesele de teatru? Ei bine închipuiți-ve la moment, că sunteți eroina unui roman, în care un june bărbat iubește o fată și a iubit o femeie.

— Recunosc, domnule, că nu prea înțeleg necsul...

— Me veți înțelege, dar me rog de puțină răbdare.

Mărinianu continuă:

— Eroul romanului meu n'a încetat a păstra junei femei o sacră recunoștință, poate chiar și amor cu toate aceste ia pe fata în căsătorie...

Doamna casei îngălbini, dar Mărinianu era neîndurător.

— Sosind timpul pentru a spune femeie adorate ultimul rămas-bun, junele bărbat s'a temut a veni în persoană ca nu cumva amintirea fericirilor trecute să i răpească forța pentru decisiunea sa.

La aceste din urmă cuvinte juna femeie nu și mai putu domina sentimentele și sculându-se de pe fotoliu eschiamă cu indignare:

— Ah! înțeleg, el se însoară, ar fi trebuit să ghicesc aceasta de mult nenorocita ce sunt. . . .

Și ca fulgerată cădu pe fotoliu.

Din fericire Mărinianu află pe un consol un flacon cu „apă de Colonia“ din care o făcu să respire. Ea și deschisă ochii. Era atât de palidă, inima-i bătea cu atâta vehemență încât Mărinianu se simți cuprins de o adevărată compasiune.

— Ingratul, ingratul, murmura ea cu o voce debilă, a uitat deci sacrificiile, cari le-am adus. Ah! și eu sêrmana de mine, care am creșut în onestitatea lui, în sinceritatea inimei sale... (Va urma).

ședință, în localul universității cu scop de a se pregăti pentru contra-demonstrațiuni.

Dar aceasta ședință ne având nici un scop, nu și-a ajuns nici un scop, cărei — spre mulțămirea noastră — comisariul dlui Ministru lămurind cestiunea știută și junimea asupra chemării sale a suspendat-o ai disolvat înainte de a se aduce ceva concluse demonstrative.

Și mai frumos a atras atențiunea junimei asupra chemării sala dl Rector al universității interdicându-le strict ori ce demonstrațiuni politice, prin un afiș espus tot în aceeași zi pe tabela publicațiilor oficiale, cam de următorul cuprins:

Chemarea junimei universitare este a-și câștiga cunoștințe științifice, nu însă a face demonstrațiuni politice.

Grea va fi deci responsabilitatea fie-cărui cive universitar, care-și va permite a trece marginile acestei dispozițiuni. Și nesimțit se va pune sub cea mai strictă cercetare disciplinară unul ca acela.

Cu toate acestea ca la 2—300 universitari maghiari în frunte cu Szász Károly jun. cu a cărui nume de renume pocit, suntem cunoscuți dela scandalul din Cluș, — între mii de „Abzug“-uri înțonând imnul lui Kossuth, pe la 7 oare seara a venit și s'a postat înaintea hotelului „Commer“ pe marginea Dunării, unde se adunase junimea română.

Acî înțonând de repetite ori imnul lui Kossuth și *Hazádnak rendületlenül* etc., ce i privește espres pe ei, s'a rugat să li se comunice de nou scopul întrunirii noastre. La aceste, unul din membrii comisiunii arangitoare, spre a încungiura ori și ce scandal din parte-ne, și-a ținut de datorință a le spune verde de nou scopul întrunirii, fiind acesta un scop demn de toată lauda, ce va face totdeauna onoare junimei române*).

Cu aceste s'a pus capet demonstrațiunilor nesocotite. Și junimea maghiară s'a depărtat la ale sale, urmărită fiind până departe de marșul galițelor. Căci uitasem să spun că la toată scena se întemplase pe piața galițelor. Și în Pesta au obiceiul de galițele ce sunt de vânzare — venind din depărtări mari vândătorii le țin și peste noapte în piață, prin cotețe anumit pregătite din nueluțe. Din acest incident pe piața Pestei totdeauna sunt galițe cu miile. Așa s'a întâmplat, că sbierăturilor infuriate ale junimei maghiare, se da refrenul cel mai potrivit prin țipetele spăriate ale galițelor de tot soiul.

Se amestecaseră glasurile, de pe nesimțite te închipuiai într-o adevărată menagerie.

Dunărea, în a cărei suprafață se reflecta rațele a mii de lampe luminoase i privea pe acesti impiegați cu oare care dispreț; spre norocul nostru însă ea nu și-a schimbat cursul sau da mânia lor, ci curgea ca și mai nainte lin și dulce, îndemnându-ne de asemenea la liniște.

Ear' noi, pelângă toate aceste, ne-am petrecut până târziu, în dragul voiei bune așa precum românul și petrece cu inima deschisă între mulțime de hore și doine frumoase.

În decursul petrecerii am fost cercetați și de un consilier de poliție, care însă fără a conturba petrecerea noastră s'a informat pe calea sa onestă despre întrunirea noastră.

Și după informațiunea dată, cerându-și scusele sale, s'a depărtat dela noi cu cea mai viuă mulțămire.

Dintraltele asupra acestora, în interesul cauzei cred că voi mai reveni dle Redactor, deși — încât știu până acuma — sunt toate aplanate în favorul nostru*.)

Bogostovul.

Gusteriță, 10 Noembrie 1884**). Domnule Redactor! În librăria din palatul lui Bruckenthal dela începutul unei acesteia sunt espuse portretele capilor martirilor poporului român din 1784.

Portretele sunt lucrate în oleu după originalele din Viena. Lucrarea însă este foarte scrupuloasă și pictorul a priceput să redea cu minuțioasă fidelitate tipurile lui Horia, Cloșca și Crișan.

Espreșiunea fețelor este nimerită: O seriozitate antică. Toți trei au păr lung pre cap și puțină mustață. Crișan are și o mică barbă neagră.

Guri proporționate, nas de vultur și o privire care tradează estrema rezoluțiune, este propriă la toți trei.

Horia este făcut și cu cojocul îmbăierat preste umeri.

Cu un cuvânt aceste portrete sunt dintre cele mai nimerite.

*) Ne vei deobliga foarte mult, și vei face serviciu bun cauzei societății DVoastre. Red.

**) Notița aceasta o am primit dela un bărbat din provincie, care venind la Sibiu s'a mirat de mulțimea, ce privea portretele. Noi însă am luat notiță despre cele espuse mai sus în numărul 121 al diariului nostru. Red.

Fereastra unde sunt aședate aceste trei capete, sunt des ocupate de o mulțime de oameni, privitori mai ales țereni din apropiere și de departe, mai ales în cele două zile de tîrgul săptămânii.

Ce cugete și simțiri va fi străbătând capetele și inimile privitorilor în aceste zile grele, trebuie să se întrebe fie cine, care observă mulțimea de popor contemplătoare.

Portretele capitaniilor espuse în palatul strămoșului investigătorului lor. Un admirător.

Cincumare, în 26 Octombrie 1884. Domnule Redactor! Trista veste despre moartea Dlui Ioan Codru Drăgușan au sosit la noi Cincanii numai după ce am primit stimatul DVoastre diar Nr. 122 cum că nu mai este între cei vii.

Ca un trăsnet lovî inimile numai a românilor ci și a altor de altă naționalitate vedînd că națiunea și românii au pierdut pe al II-lea Marele Andrei, care Ioan Codru Drăgușan au funcționat mai mulți ani în Cincumare pe timpul absolutismului, care timp pentru români nu pot dice: decât cel mai bun. Cel mai bun timp au fost, că bravul Ioan Codru Drăgușan preredgrinînd după cum se poate vedea din Opul „Peregrinul-Transilvan“ funcționînd în sfera sa de activitate morală dar mai mult bisericăscă au mijlocit, ca în toate comunele cercului de atunci să se ridice și să se facă scoli și lefe învețătorești corăspunzătoare luînd de basă cuvîntul Marelui Andrei; „Divisa Voastră să fie înainte,“ ceea ce s'au și făcut spre lauda lui Codru Drăgușan

Ca să nu fie Ioan Codru Drăgușan peste măsură laudat, em numai atîta a spune publicului, cum că cu ajutorul și mijlocirea dînsului s'au ridicat și scoala mareașă din Cincumare, dar nu numai scoala, ci și leaful învețătorească plătită nesimțită, deși pe bietul învețător fost atunci, căruia iau încredințat inspecțiunea a purta atît datoriile active cît și pasive vedînd nepreceptorii: că comuna bisericăscă au rămas 900 fl. datoare fiind scoala totalmente gata, eșind din biserică poporul și ca învețătorul să nu devină în ceartă cu nepreceptorii intrînd în mărșul edificiu scolar și stînd în fereastră, Ivan Baștea fost curator bisericăscă au strigat în gura mare: „Hai, Hai, să-l aruncăm din fereastră!!!“

Bietul învețător voind a se pădi de moarte s'au ascuns sub catedra făcută de dînsul — firește nu pe banii lui — și jăluindu-se dlui Ioan Codru Drăgușan acel domn prin isteția sa înăscută, cu bietul dascăl în conștelegere au mijlocit știe Dumnezeu de unde fără ei vor ști (Asta e adevăr) cumcă dator a pasivă de 900 fl. nouă sute floreni sau plătit fără a simți poporul.

Ioan Codru Drăgușan după cum știm după peregrinarea sa i-au plăcut scoala, pentru că aceasta este inima națiunii știind că după dîsa lui și a Marelui Andrei. „În viață națiunea fără de școală e moartă.“

Ioan Codru Drăgușan după peregrinarea din Drăguș peregrinînd în lume după cum bine e cunoscut, soartea cea dintâiu sau ales a fi dascăl sau mai bine dîs: Profesor la scoala din Ploști în România.

Fininduși anul de serviciu în Ploști ca profesor au intrat în anul mîntuirii românilor în serviciul de stat, dar apoi îmbrăcînd tot posturi onorifice — până când au devenit eară oficial de școală.

Ioan Codru Drăgușan n'au fost născut cred că dela Ddeu nici ursit a trăi pentru sine și ași câștiga avere, ci pentru scoale. Nu sum capace a enumera meritele lui Ioan Codru Drăgușan pentru națiune, scoale și biserică fără deosebire de confesiune și numai Te rog Domnule Redactor pe lîngă publicarea acestor puține șiruri, a binevoi a publica în Stimatul Dumnea Voastră diar cumcă Duminecă în 21 Octombrie după serviciul divin sau celebrat părăstas spre odichna sufletului lui Ioan Codru Drăgușan în biserică greco-orientală din Cincumare, participînd poporul întreg. În decursul serviciului Ddeesc pentru părăstas au răsunit jalnic clopotele bisericești gr. or. în timp de o oară și după ce p. Ignățiu Mandocea ținînd o cuvîntare bine nimerită despre sunetul clopotelor și meritele neuitatului Codru, lăcrămînd mic și mare bărbați și mueri, între lacrimi se escheamă: Dumnezeu să-l ierte și fiei țărana ușoară și memoria eternă a bravului bărbat pentru scoale.

Se vede deci ca nu numai neamurile de sînge i-au făcut și i vor face părăstase ci și neamuri mai departe interesați de școală, care sunt deocamdată Cincanii în frunte cu preotul lor Ignățiu Mandocea și așa dară fiindu-mi răposatul naș din botez, deplîng pe lîngă Cincani pe iubiții mei frați de și nu de sînge Dl Emilu și Eugenia Codru Drăgușan,

cari rămași orfani de tată și instructor spre îngrijirea celui de sus și le poitiesc mîngăere sufletească.

Emiliu Mandocea.
Învățător gr. or.

Varietăți.

* (Publicațiune.) Comisiunea, chieată în sensul §. 22 din art. de lege XLII. al anului 1870 de a verifica listele contribuabililor celor mai mari sau ale virilistilor, și-va ținea ședințele în localitățile oficiului comitatens din Sibiu dela 21 până incl. 24 Novembre 1884 st. n. Aceasta se aduce la cunoștința publică cu acel adaos, că sub timpul sus atins vor fi listele menționate espuse intuițiunei fie-căruia în cancelaria protonotariului comitatens, unde se vor și primi eventuale reclămări pentru inducerea celor îndreptățiti în acelea liste.

În înțelesul §. 24 din citatul art. de lege se provoacă tot odată, toți acei domni, cari voesc a profita de favoarea §. 23 al legii menționate, ca sub durata amintitelor ședințe să se însinue la subscrisa comisiune verificătoare verbalmente sau înscris, și cu atîta mai vîrtos să-și documenteze îndreptățirea, căci la din contră vor rămânea pentru astădată lipsiți de favoarea §. 23, de a li se socoti contribuțiunea dublă.

Sibiu, în 11 Noemvre 1884.

Comisiunea verificătoare.

* (Archiducesa Margareta, fica archiducei lui Iosif în costum românesc.) Principesa Clotilda, consoarta archiducelui Iosif a invitat la cules în Alcaut o societate, cu care ocaziune a improvizat o petrecere țărănească. Se serviră bucate țărănești și oaspeții se îmbrăcară în costume populare. Archiducesa Margareta, fica archiducelui, purta costum de fată română de pe la Chișinău din comitatul Aradului, moșia archiducelui. Costumul acesta consta din o cătrînță țesută cu fire de argint, peptărel roșu, cămașe cu mâneci largi chindisită cu flori de argint, cisme roșii în coloare de carmoisin.

* (Poporațiunea lucrătoare în Franca.) Diarul „Românul“, publică sub acest titlu după o statistică ministeriului de comerce numărul usinelor celor mai însemnate și clasele în care se împarte poporațiunea lucrătoare industrială în Franca în modul următoriu: 342 mine de cărbuni, 106,515 lucrători; 1035 esplotațiuni de turbă, 27,977 lucrători; 355 mine de fer, 8468 lucrători; 60 alte mine metalifere, 4422 lucrători; 359 mine de fer 57,000 lucrători; 412 fabrici de porțelan și faianțe 18,708 lucrători; 162 fabrici de sticlă și cristal 23,421 lucrători; 536 fabrici de hârtie și carton 32,655 lucrători; 619 usine de gaz 10,575 lucrători; 157 fabrici de luminări 8603 lucrători; 512 fabrici de zahar 63,526 lucrători; 5024 industrii tectile, 353,383 lucrători.

* Diarul „Adevărul“ comunică după un anunț din „Times“ că doi delegați ai coloniei germane din Dobrogea au sosit la Athena, pentru a pregăti strămutarea coloniei pe teritoriul elen, sub cuvînt că în Dobrogea pămîntul este cam sterp, că lucrurile sunt prea mari și că serviciul militar este prea greu.

Trimișii au fost primiți de cătră dl Tricupis, președintele consiliului, care le-a declarat că guvernul grec nu are pămînturi disponibile, dar că în Tesalia sunt pămînturi particulare, puțin lucrate și unde colonii se pot stabili. D. Tricupis le-a promis, că se va ocupa de afacere și a dat trimișilor scrisori de recomandațiune pentru autoritățile din Tesalia.

* (Regimente nouă.) În camera franceză s'a distribuit tectul unei dispozițiuni adiționale la proiectul de lege pentru deschiderea creditelor trebuincioase spre a se urma resbelul în Tonkin.

În puterea acestei dispozițiuni ministerul de resbel va fi autorizat a crea un al doilea regiment strein și un al patrulea regiment de tiraliori algeriani.

Un credit suplimentar de 1,875,774 franci, a fost cerut pentru budgetul resbelului.

* (O ciocnire de tren în Serbia.) Diarului „Neue freie Presse“ i se telegrafează din Belgrad cu data de 29 Octombrie, că în noaptea din 27 Octombrie s'a întemplat o ciocnire în Niș, între trenul de Belgrad și mai multe vagoane, cari împinse de vînt au apucat pe linia, pe care venea trenul dela Belgrad. Locomotiva și tenderul au suferit stricăciuni mari, nici o persoană n'a fost rănită.

Un vagon ocupat de pasageri, fu luat de furtună din gara Semlin și fu împins până pe podul dela Belgrad. Aci el fu însă ajuns, din norocire, de o locomotivă, și pasagerii se aleseră numai cu spaima.

* (Cholera.) Cea mai sensațională știre este cea venită dela Paris, că a erupt cholera încă dela 18 Octombrie nou. În cele din urmă 24 casuri sa semnalat 27 casuri.

* (O nouă comună bisericească gr. or.) Ce tim în „Luminătorul“ următoarele: Un amic al nostru din Triest ne încunoștințează despre următoarele. Onor. dn Alesandru Muntean presbiter militariu gr. or. a cerut și esoperat autorizarea, ca în fiecare lună odată să treacă la Gratz capitală frumoasă și renmită a Stiriei, și să celebreze liturgia fiind că acolo se află multe familii de legea gr. or. cari nu au ocaziune a se împărtași de mângăierea sufletească religioasă. Urmarea acestei întreprinderi a fost încoronată de un succes neprevăzut. Adecă în numitul oraș aflându-se preste 100 de familii de legea greco-orientală, cu stare bună — nu ni se spune espres: sunt ele numai române de naționalitate ori ba, dar se crede — au luat un conclud ca să întemeieze acolo o comună bisericească resp. o parochiă, și au și făcut pașii necesari pentru realizarea acestui conclud. Ca fundament au colectat și contribuit creștinii între dênșii 150 fl. v. a. — în parte și cei din Triest, — au cumpărat ornamente bisericești, eară laudatul preot militar continuă a veni în fiecare lună odată la Gratz și a celebra sânta liturgiă în limba română, și după ritul gr. or. Felicitam atât pe respectivii coreligionari creștini cât și pe zeloșul preot Al. Muntean de aceasta bună idee și pioasă întreprindere și dorim din inimă că realizându-se pe deplin înființarea comunei resp. parochiei bisericești, aceasta să crească și înflorească în timpul cel mai scurt.

* Alesandru cel mare a dăruit unui om o cetate. Omul mulțumind i-a dîs: De atîta nu sunt vrednic! Alesandru i-a replicat: Nu me uit la aceea, că ce ți-se cuvine ție să iei, ci la aceea, că ce mi se cuvine mie să-ți dau!

* (Apucăturile sgărceiților.) Un filosof (cynic) mai sêrac a cerut dela regele Antigonus un talant. Atîta e prea mult pentru un filosof! i-a dîs regele. Te rog dar pentru un ban; atîta e cu mult prea puțin decît s'ar cuveni ca să-ți dea un rege! i-a replicat Antigonus.

* (Ubicini), marele filoromân — spun foile din România — a lăsat prin testament bibliotecii din București colecția sa de cărți relative la Orient.

* (Inocență.) Un om iubit al lui Socrate celui condamnat la moarte i-a dîs: Me doare, că ești condamnat pe nedrept! Ai voi amice, i-a replicat Socrate, ca să fiu condamnat pe drept?

* (Idololătria.) Odinioară troglodyții se închinau broaștelor țestoase; sirienii porumbilor; romanii găștelor, căci prin strigătele lor au scăpat capitoliul de un asediu de noapte din partea inamicilor; Ambracienii se închinau leoaicei, căci aceasta a fost omorît pe un tiran al lor; delphisienii lupilor, cari au scăpat din pămînt lucrurile sfîșite, cari au fost furate; samosienii se închinau oaei, căci și aceasta a dat preste aurul turat din biserică; argosienii șerpelui; tenedosienii vacii de a fata, careia după ce a fatat i făceau serviciu de jertfă. În Egipt un soldat roman a omorît o mîță; acolo însă mîței i-se închinau ca unui Dzeu; din cauza aceasta poporul s'a revoltat și n'a fost în stare să-l mulcomească nici deregătoriile locale, nici potestatea romană, deși soldatul n'a omorît mîța cu intențiune. Egiptenii nu se închinau însă numai animalelor ce erau în viață, dar și celor moarte; d. e. ichneumonu-

lui, cânelui, ibisului, lupului, crocodilului etc. Când vr'unul din aceste a murit și băteau pepturile, strigau se văietau, ear corpul animalului 'l sărau, 'l ungeau cu alifii binemiroșitoare, toate aceste ca corpul să nu treacă în grabnică descompunere. Dacă s'ar fi încumetat cineva să omoară vr'unul din aceste animale și el ar fi fost omorît de mulțime.

* (Generalizarea măsurilor metrice.) Măsurile metrice, de când sunt primite și de Englitera, ar fi întru-se în întreagă Europa afară de Rusia, unde și astăzi e în practică sasenu de trei arsini (: funie:). Practicarea acestor măsuri încă nu se va putea bucura de o durabilitate oarecare, căci sasenu corespunde întru toate la 7 urme engleze, și e de sperat că inginerii și tehnicii englezi cari sunt în număr considerabil în Rusia vor nêsu pentru înlocuirea acestei măsuri cu metrul. Arhivarul societății geografice din Paris a compus o listă din care este evident fiecare stat care a introdus deja măsurile metrice. Numărul acestor state e 23, — dintre cari în America 9, — cu 242 milioane locuitori, la cari se mai adauge acum și Anglia 35 milioane. În Turcia pe lângă metru se mai folosește și pik-ul, un rif = 6.68 m. în Persia zer — sau gers-ul = 1.12m. în Egipt picul = 1 m. în Argentin vara = 3 urme engleze, în Svedia famm-ul = 1.78m. Sasenu rusesc care e egal cu 7 urme engleze adese-ori aduce confușiune, căci adese-ori se confundă cu firu (funea) engleze care e de 6 urme engleze.

* (Frate.) Condamnând Darius la moarte pe un om de frunte, pe copii și pe o soră a muerii acestuia, femea nenorocitului plîngînd și rugându-se s'a dus la ușa regelui, căreia regele i-a promis, că la dorința ei va agracia pe unul din cei condamnați. Femeia după o cugetare îndelungată, s'a rugat pentru agraciarea fratelui său, ce surprînd pe rege a întreat-o: Pentru ce ceri agraciarea fratelui și nu a soțului sau a unuia dintre copii tei? Femeia i-a răspuns: Dacă vei esecuta sentința de moarte asupra soțului și a copiilor mei, o rege! voi putea se am alt bărbat și dela acela încă alți copii, căci sunt tineră, dar alt frate nici odată, căci părinții mei au reposat deja! Regele a agraciat deci pe fratele femeii, dar pe ceilalți condamnați i-a omorît.

* (Rămasul unui general rus.) În 8-a lună lui Octombrie a. c. s'au împlinit 50 de ani dela moartea generalului rusesc Araksejer Andrejevics Alexej. Generalul a murit în anul 1834. Înainte de moartea lui cu un an a depus 50 mii ruble în argint la banca de stat cu scop, ca atîta capitalul cât și interesele convingînd să fie neatingibile 93 de ani, adecă până la anul 1921, când computându-se cu 4 procente dă suma de 1.918,960 ruble. Din suma aceasta trei din patru părți, adecă 1.439,220 ruble o va căpăta acel scrietor în 1925, adecă la aniversarea de o sută de ani a morții țarului Alexandru I., care va scrie în limba rusească cea mai bună istorie a țarului Alexandru al II-lea. A patra parte rămasă, adecă 479,740 ruble împreună cu interesele să se întrebuinteze la tipărirea în 10 mii exemplare a acestui op. Sigur aceasta e remunerațiunea cea mai mare, cu care a fost vr'o dată remunerat vr'un autor.

* Mama, tatăl și copilul de vr'o 4—5 ani se duc în cărcimă. Aici tatăl cere 2 pocale de bere. Li-se aduce berea, tata și mama bea, dar copilul rămas din combinațiune uitându-se la ei cu înduioșare, esclamă: „Mamă mie nu-mi place berea“!

* (O căsătorie strălucită,) e titula romanului sudez, compus de scrietorea suedeză Emilia Carlen și tradus în românește de dna Pulcheria A. Radu. Acest op după cum ne spune „Românul“ se vinde în scopul de a se ajuta înființarea unei scoale de fete în Transilvania.

„Talentul scrietorei și moralul scierei, dîce numitul diar, sunt o îndestulătoare recomandare pentru familii.

Pentru românii cei buni, scopul pentru care se pune în vânzare aceasta carte e și mai mare și mai prețioasă recomandare.

Speram deci că el va găsi mulți cumpărători.

Se află de vânzare la librării, la dna traducatoare în Galați și la administrațiunea Românului.

Prețul e 60 de bani.

Atragem și noi la rîndul nostru atențiunea on. nostri cetitori, spriginitori ai literaturii noastre și a acelora, la cari le zace la inimă înființarea scoalei de fete în Transilvania — asupra acestui op.

* („Scoala Practică“). Magazin de lecțiuni și materii pentru instrucțiunea primară de Vasilie Petri, tomul III, numerele 6 și 7 pro Septembrie și Octombrie a. c. au apărut și conțin: După esamenale de vară: VII. Disciplinarea școlărilor. — Raport despre esamenale de vară dela unele scoale elementare din districtul Năsăudului (Incheiere). — Servitorul neîndurat. Lecțiune practică din istoria biblică pentru scoalele elementare, despărțemîntul superior. — Predarea lui „a“ scris. Lecțiune practică pentru clasa elementară. — Substantivul. Lecțiune practică din gramatica română, de V. Măndrean. — Etymologium magnum Romaniae. (Incheiere). — Învățămîntul rural din Elveția. — Nouă lege școlară din Belgia. — Varietăți. — Bibliografie. — Abonamente se mai primesc cu toate numerele dela început, la redacțiune în Năsăud, (Naszod, Transilvania).

Loterie.

Mercuri în 12 Noemvre n. 1884.

Sibiu: 71 59 7 12 37

Bursa de Viena și Pesta.

Din 11 Noemvre n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.10	122.75
Renta de aur ung. de 4%	93.60	93.75
Datorie de stat austriacă în argint.	82.45	82.30
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.8
Galbin	5.78	5.76
Napoleon	9.71 ¹ / ₂	9.70
London (pe polița de trei luni)	122.65	122.65

Ad. Nr. 95.

[934] 1—1

Anunțiu.

Căsătoria între Ileana Ranga și pribegitul ei bărbat Georghiu Chialdă, ambii din Avrig, s'a desfășurat prin sentința consistorială din 2 Octombrie a. c. Nr. 2351. B. Ceace în sensul §-ului 124 din procedura matrimonială se publică prin aceasta.

Avrig, 31 Octombrie, 1884.

Scaunul protopresbiterial gr. or. al Avrigului.

Vasiliu Macsim,
adm. prot.

Nr. 352.

[932] 1—3

CONCURS.

Se escrie de nou concurs pentru întregirea postului de învățătoriu în Certejul de jos din protopresbiteratul Iliei cu termin de 20 zile dela publicarea concursului.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: 200 fl. v. a., cuartir liber în edificiul scoalei și lemne de foc de ajuns.

Doritorii au a-și înainta concursurile instruite în regulă până la terminul amintit la adresa subsemnatului, documentând și aceea dacă posed esamen din limba maghiară.

Gurasada 29 Octombrie 1884.

Oficiul ppresbiterial în conțelegere cu comitetul parochial.

Alesiu Olariu,
adstr. ppterat.

Nr. 72.

[931] 1—3

Concurs.

Pentru întregirea parochiei vacante a treia din opidul Reșinari, protopresbiteratul Sibiiului declarată prin ordinul Veneratului Consistoriu archidieceșan Nro 4802/1884 de clasa a II-a, se deschide prin aceasta concurs cu termin de o lună de zile dela prima publicare.

Doritorii de a ocupa această parochiă au a-și așterne petițiunile instruite conform statutului organic și regulamentului congresual din 1878 pentru parochii, la oficiul protopresbiterial în Sibiu până la terminul mai sus numit.

Din ședința comitetului parochial gr. or. ținută la Reșinari în 27 Octombrie 1884.

Ioan Droc,
notariu.

Coman Hămbașan,
președinte.

La Nr. 1068. În conțelegere cu oficiul protopresbiterial al tractului Sibiiului.

Sibiu 29 Octombrie 1884.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

Nr. 364 1884.

[930] 2—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de învățătoriu la scoala confesională gr. or. în comuna Vărmaga ținătoare de protopresbiteratul Geoagiului II, se escrie concurs până la 26 Novembre a. c. st. v.

Salariul anual regulat este 200 fl. v. a. cuartir și lemne de încălzit.

Doritorii de a ocupa acest post vor așterne suplicile lor la subscrișul oficiu protopresbiterial instruite cu documentele prescise până la terminul susindicat, se face cunoscut încă

și aceea, că deși numai cu I-a Decembrie a. c. cel ales va începe învățămîntul, totuși salariul de 200 fl. i se va esolvi fără scădere.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Geoagiului II în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Săcărâmb, 24 Octombrie 1884.

Sabin Piso,
propresb.

Nr. 2249.

[929] 2—3

CONCURS.

Pentru admistrarea corespunătoare a pădurilor comunale și bisericești, cari se află pre teritoriul comunelor, Seliște, Galeș, Tilișca, Vale, Sibieli, Cacova, Orlat, Gurariului, Aciliu, Mag și Săcel aparținătoare de cercul Seliștei, comitatul Sibiiului precum și pentru facerea planurilor de exploatare silvane, cari vor mai fi de lipsă, prin aceasta se deschide concurs pentru împlinire unui post de silvicultor cercuale.

Reședința oficioasă: Seliște.

Venitele împreunate cu acest post: salariu, bani de cuartir, pașal de cancellariă și călătoria, fac la olaltă 1265 fl. anuali.

Pentru facerea planurilor de exploatare afară de aceasta va veni o remunerațiune corespunătoare.

Competenții, cari afară de recerințele prescise în §. 36 art. de lege XXXI ex 1879 și cunosciinta limbei oficioase maghiare posed și limba română și germană și totdeodată sunt vîrsați și în afaceri de administrațiune silvane, sunt provocați a-și înainta cererile înzestrate cu documente în termin de șese săptămîni la subscrișul pretor. Seliște în 5 Novembre 1884.

Pretorele cercuale.

Nr. 356.

[933] 1—3

Edict.

Stoica Muntean legiuit bărbat al Anei Ganea amîndoi de religiu-ne gr. or. din Șulumberg protopresbiteratul Agnitei, care și a părăsit soția sa cu necredință de 12 ani fără a se ști locul petrecerii lui: se citează prin aceasta ca în termin de 3 luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimoniale, căci la din contră procesul divorțial intentat asupra-i, se va pertracta și decide și în absența lui. Dela oficiul protopresbiterale gr. or. al tractului Agnitei ca for matrimonial de I instanță.

Nocrichiu în 8 Octombrie 1884.

Grigoriu Maier,
adm. ppresbit.